

ת"פ 31398/11/15 - מדינת ישראל נגד אכרם דארי

בית המשפט המחוזי בירושלים

בפני כב' השופט הבכיר אמנון כהן

ת"פ 31398-11-15 מדינת ישראל נ' דארי (עציר) 12 בינואר 2017

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד עמיחי מרקס

המאשימה

נגד

אכרם דארי (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד נאיל זחאלקה

הנאשם

גזר דין

הנאשם, כבן 20, הורשע עפ"י הודאתו, במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בשני אישומים כדלקמן:

באישום הראשון נטען, כי בחודש אוגוסט 2015, התקיימה התפרעות של צעירים רעולי פנים מול כוחות משטרה וביטחון, סמוך לשכונת עיסאווייה, וכי בעקבות ההתפרעות, הצטיידו הנאשם ושניים אחרים בשם סאד וואאל, כל אחד בשלושה בקבוקי תבערה, והלכו למקום ההתפרעות כאשר הם רעולי פנים. הנאשם ואחרים החלו לזרוק אבנים לעבר כוחות הביטחון שהיו במקום, ולאחר מכן זרקו גם את בקבוקי התבערה לעבר כוחות הביטחון, ממרחק של כ-60 מטר.

הנאשם הודה, כי במעשיו המתוארים לעיל ובצוותא חדא, השתתף בהתקהלות אסורה וניסה לשלוח אש במזיד בדבר לא לו. בגין אישום זה, הורשע הנאשם בעבירות של התפרעות וניסיון הצתה.

באישום השני נטען, כי בתאריך 4.10.15, הרגו כוחות הביטחון את המחבל פאדי עלון, וכי בעקבות כך החלו עימותים בין צעירים לבין כוחות משטרה וביטחון בשכונת עיסאווייה. הנאשם הודה, כי ביחד עם סאד וואאל, הצטרפו להתפרעות שהתרחשה באותה עת בין צעירים רעולי פנים לבין כוחות ביטחון, וידו אבנים לעבר כוחות הביטחון שהיו במקום, ממרחק של כ-70 מטר. כמו כן, נטען, כי במהלך ההתפרעות יודו אבנים ובקבוקי תבערה על ידי אחרים לעבר כוחות הביטחון.

בגין אישום זה, הורשע הנאשם בעבירות של התפרעות וניסיון תקיפת עובד ציבור.

בשים לב לגילו של הנאשם, הוגש תסקיר מטעם שירות המבחן.

שירות המבחן ציין, כי הנאשם כבן 20, רווק, אשר גדל בשכונת עיסאווייה, והוא בן חמישי למשפחה המונה זוג הורים ו-7

ילדים.

הנאשם הודה בביצוע העבירות ולקח אחריות על מעשיו, אם כי שירות המבחן התרשם, כי הנאשם התקשה לבחון את התנהלותו באופן ביקורתי ובונה, והתקשה לראות את הפגיעה שהסב לאחרים במעשיו. כמו כן, התרשם שירות המבחן, כי הנאשם נעדר גבולות פנימיים בהתנהגות, ופועל ללא בקרה מספקת וללא שיקול דעת באשר למעשיו והשלכותיהם האפשריות.

בסופו של תסקיר, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש מאסר מאחורי סורג ובריה, וכן עונשי מאסר על תנאי ארוכים ומרתיעים, **"אשר ייתכן ויהיה בהם בכדי להפחית את הסיכונים להישנות התנהגות פורצת גבולות עתידית"**.

כאן מן הראוי לציין, כי עניינם של שותפיו סאד וואל, התנהל בפני נשיא בית המשפט, כב' השופט א' פרקש. הטיעונים לעונש התקיימו בפני ביום 15.11.16, ובהסכמת הצדדים, אפשרתי לב"כ הנאשם להשלים את טענותיו בכתב לאחר שיינתן גזר דינם של שותפיו המפלילים.

בטיעוניו לעונש, הדגיש התובע את חומרת העבירות ואת נפיצותן, והגיש פסיקה לעניין מתחמי הענישה.

לגבי האישום הראשון, דרש התובע לקבוע מתחם שנע בין 4 ל-7 שנים.

לגבי האישום השני, טען התובע למתחם (בקשר ליידוי האבנים), שבין 12 ל-30 חודשי מאסר.

התובע הסכים לחפוף בין המתחמים **"למרות שאנחנו סבורים שמדובר באירועים נפרדים"**. בסוף טיעוניו, דרש התובע להטיל על הנאשם עונש מאסר שלא יפחת מ-4 וחצי שנים.

ב"כ הנאשם התרעם על דרישתו של התובע לקביעת מתחם שבין 4 ל-7 שנים, וזאת לאחר שדווקא התובע הגיע פסיקה, לפיה בית המשפט העליון לא התערב במתחם ענישה שנע בין 3 ל-6 שנות מאסר בעניינם של נאשמים שהשליכו בקבוקי תבערה לעבר משאית (ע"פ 3149/16).

כמו כן, הזכיר ב"כ הנאשם, כי בטיעונים לעונש בפני כב' הנשיא א' פרקש, דרש התובע מאסר כולל למשך 5 שנים לשותף שהורשע בשלושה אירועים שונים וחמורים יותר.

ב"כ הנאשם ביקש להתחשב גם בהיותו של הנאשם כבן 19 בעת ביצוע המעשים, בהודאתו ובהיעדר עבר פלילי.

בנוסף, הגיש ב"כ הנאשם גזרי דין בהם הוטלו עונשי מאסר שנעו בין 20 ל-36 חודשים.

כאן מן הראוי לחזור לעניינם של השותפים - המפלילים, אשר גזר הדין בעניינם ניתן ביום 15.12.16, בת"פ 31334-11-15.

במסגרת השלמת טיעוניו, צירף ב"כ הנאשם את כתב האישום וגזר הדין בעניינם של סאד וואל. ב"כ הנאשם ציין, כי סאד וואל הורשעו ב-3 אישומים. באישום הראשון הורשעו השניים בעבירות של התפרעות, מעשי פזיזות או רשלנות וניסיון תקיפת עובד ציבור בנסיבות מחמירות. יודגש, כי אישום זה הינו בנוסף לשני אישומים אחרים נוספים, המקבילים לכתב האישום דנן.

יצוין, כי וואל הורשע באישום נוסף בגין התפרעות וניסיון תקיפת עובד ציבור.

ב"כ הנאשם ציין, כי שני האישומים המקבילים בהם הורשעו השותפים היו חמורים יותר, שכן השותפים הורשעו באישום השני, בנוסף לעבירות של התפרעות וניסיון הצתה (עבירות בהן הורשע הנאשם דנן), גם בעבירות של ייצור נשק, נשיאה והובלת נשק וניסיון תקיפת עובד ציבור.

באישום השלישי הורשעו שני השותפים בנוסף לעבירות של התפרעות וניסיון תקיפת עובד ציבור (עבירות בהן הורשע הנאשם דנן), גם בעבירות של נשיאה והובלת נשק וניסיון הצתה.

כב' הנשיא של בית משפט זה, הטיל על סאד מאסר לתקופה של 54 חודשים, 12 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 4,500 ₪. על הנאשם וואל, נגזרו 40 חודשי מאסר בפועל, וכן הופעלו 6 חודשי מאסר על תנאי במצטבר, כך שואל נידון סה"כ ל-46 חודשי מאסר בפועל ולמאסר על תנאי למשך 12 חודשים.

ב"כ הנאשם הפנה גם למתחמי הענישה שנקבעו בעניינם של השותפים. לגבי האישום השני (המקביל לאישום הראשון בענייננו), נקבע מתחם שבין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל, ובגין האישום השלישי והרביעי ביחד, נקבע מתחם שבין 12 ל-42 חודשי מאסר בפועל.

מכאן עולה, כי יש היגיון רב בדברי ב"כ הנאשם, שיש מקום לקבוע מתחמי ענישה קטנים יותר מהמתחמים שנקבעו בעניינם של השותפים, וזאת, כאמור, מאחר שהנאשמים הורשעו בעבירות רבות יותר, כפי שפורט לעיל.

למען הסדר הטוב, ובהתאם לתיקון 113, נקבע תחילה את מתחם העונש ההולם.

הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות הינו שלום הציבור וביטחונו והתרסה כלפי מוסדות השלטון, לרבות כוחות

חברי, כב' הנשיא, התייחס בגזר דינו באריכות למדיניות הענישה הנהוגה. כך, לדוגמא, בע"פ 4324/16, **נג'אר נ' מדינת ישראל** (מיום 31.7.16), מדובר היה במערער שהורשע בשני אישומים. לפי האישום האחד, המערער השתתף בהפרעות סדר עם אחרים, יידה אבנים לעבר שוטרים, כאשר יתר המתפרעים חסמו את הכביש והשליכו אף הם אבנים וכן בקבוקי תבערה. בגין זאת, הורשע המערער בעבירות של ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. לפי האישום השני, השתתף המערער יחד עם אחרים בהפרות סדר. הם המתינו לכוחות הביטחון, וכשהגיעו יידו אבנים אל עבר רכב כוחות הביטחון. בגין זאת, הורשע המערער בעבירה של יידוי אבן לעבר כלי תחבורה ועבירה של התפרעות. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 12 ל-30 חודשי מאסר בגין האישום הראשון, מתחם שנע בין 20 ל-45 חודשי מאסר בגין האישום השני, וגזר על המערער 28 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש.

אוסף, כי לפני ימים אחדים, דחה בית המשפט העליון ערעור (ע"פ 3572/16, **פלוני נ' מדינת ישראל**, פורסם במאגרים ביום 3.1.17), על עונש מאסר למשך 4 שנים, שהוטל על קטין על סף בגירות, לאחר שהורשע בעבירות של יידוי אבנים ובקבוקי תבערה לעבר כלי רכב משטרתיים בכפר סילואן. בית המשפט העליון חזר וציין, כי הוא עמד לא אחת על החומרה הרבה הטמונה בעבירות מהסוג בהן הורשע המערער, ועמד על הצורך להחמיר בענישה נוכח ריבוי עבירות אלה בתקופה האחרונה.

בית המשפט העליון גם הפנה לפסיקה בעניין, כמו ע"פ 4737/16, **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים ביום 27.7.16).

במקרה דנן לא נגרם נזק לרכוש או לאדם.

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות - מדובר בתכנון מוקדם. הנאשם הצטייד מראש בשלושה בקבוקי תבערה, והלך למקום ההתפרעות כשהוא רעול פנים. חלקו של הנאשם היה כחלקם של המפלילים, וברור, כי הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות היה עלול להיות חמור מאוד. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות היו אידיאולוגיות-לאומניות.

בשים לב לכך, ולגזר דינו של כב' הנשיא, אני קובע, כי מתחם העונש ההולם באישום הראשון נע בין 12 לבין 30 חודשי מאסר בפועל. בגין האישום השני, אני קובע מתחם שנע בין 10 ל-28 חודשי מאסר בפועל.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות (סעיף 40 לתיקון 113) - מדובר בנאשם צעיר, אשר נטל אחריות על מעשיו ושתף פעולה עם רשויות החוק. לנאשם אין עבר פלילי.

בשים לב לכך, ולאחר ששמעתי דבריהם של ב"כ התביעה, ב"כ הנאשם ועיינתי בתסקיר שירות המבחן ובגזר דינו של כב'

הנשיא, אני מטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 32 חודשים החל מיום מעצרו, דהיינו - 14.10.15.

כמו כן, אני מטיל על הנאשם מאסר על תנאי למשך 12 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה, אלא אם כן יעבור תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו על עבירה של התפרעות או הצתה (לרבות ניסיון להצתה), או תקיפת עובד ציבור (לרבות ניסיון לתקיפת עובד ציבור), ויורשע עלייה.

יש לשלוח העתק לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ד בטבת תשע"ז, 12 בינואר 2017, במעמד הצדדים.